

af grundene, eller når godkendelsen af det samlede anlægsarbejde foreligger. Denne godkendelse sker dog typisk først, når (næsten) alle udstykkede ejendomme i byggemodningsområdet er solgt – hvilket kan være en årrække.

En kommune kan derfor i løbet af denne periode skylde refunderet moms til momsudligningsordningen.

Momsudligningsordningen er imidlertid, hvad man kalder en mellemkommunal udligningsordning, dvs. at kommuner og amtskommuner selv finansierer ordningen. Ordningen er derfor – bortset fra midlertidige mellemregningsforhold i forbindelse med acontoafregning og endelig afregning – statsfinansiel neutral. Hvis kommunerne skylder beløb til momsudligningsordningen, må bidragene fra kommunerne til ordningen således alt andet lige blive højere.

Der er således ikke tale om, at kommunerne på denne måde kan bruge staten som gratis kassekredit i forbindelse med byggemodningsprojekter.

I lyset af, at det således er andre kommuner og ikke staten, der bærer likviditetsbyrden ved en eventuel "likviditetstænkning" har Indenrigsministeriet på et tidligere tidspunkt haft kontakt til Kommunernes Landsforening for at få en vurdering herfra af muligheden for at opnå en likviditetsgevinst i forbindelse med byggemodningsprojekter.

Kommunernes Landsforening har haft spørgsmålet til høring blandt en række kommuner. Disse kommuner havde ikke indtryk af, at momsudligningsordningen blev benyttet til likviditetstænkning i denne forbindelse.

Da man fra kommunal side således ikke har peget på, at der med de gældende regler sker en uacceptabel belastning af andre kommuners bidrag til ordningen, finder Indenrigsministeriet ikke, at der umiddelbart er behov for at ændre i reglerne vedrørende momsudligningsordningen i tilknytning til byggemodning og grundsalg.

Indenrigsministeriets vurdering af sagen fremgår i øvrigt af indenrigsministerens brev til borgmester Kjeld Jensen, Støvring Kommune af 20. juni 1997 samt Indenrigsministeriets brev til Støvring Kommunes økonomikontor af 20. juni 1997, hvoraf der den 19. august 1997 er over-

sendt kopi til Folketingets Skatteudvalg (svar på spørgsmål Alm. del / L 20972 – bilag 593).

Med venlig hilsen
Birte Weiss

/ Thorkil Juul

Spm. nr. S 3164

Til socialministeren (26/8 97) af:

Bruno Jerup (EL):

»Kan forældre pålægges forsørgelse af deres myndige børn, og har forældre pligt til at have deres myndige børn boende?«

Begrundelse

Spørgsmålet er rejst i lyset af, at social- og sundhedsforvaltningen i Århus Kommune i sagsbehandlingen i forhold til studerende tager afsæt i en folder fra kommunen, hvor der står »... Hvis du står helt uden midler, kan du som enhver anden søge akut hjælp. Betingelsen er, at du slet ingen mulighed har for at skaffe dig forsørgelse på anden måde – for eksempel ved lån, ophold hos forældre o.lign.«.

Svar (4/9 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at det er stillet med udgangspunkt i en passus i en folder fra Århus kommune om studerende og kontanthjælp. Det nævnes, at en studerende som alle andre kan søge akut hjælp, hvis de slet ikke har mulighed for at skaffe sig forsørgelse på anden måde – »for eksempel ved lån, ophold hos forældre o.lign.«

Ifølge bistanndslovens § 6, stk. 1, er enhver mand og kvinde over for det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år. Dermed har man i loven afstukket rammerne for, hvornår det offentlige skal træde til med hjælp, hvilke personers økonomiske forhold man skal tage hensyn til, og hvilke personers forsørgelse hjælpen til ansøgere skal dække.